

Dosarul nr. 2ra-210/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Vasilache)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi)

## DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Maria Ghervas  
Nina Vascan  
Victor Burduh  
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral,  
împotriva deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă:

La data de 05 august 2019, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii, a indicat că, la 12 februarie 2018, agentul constator din cadrul Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții a întocmit ilegal procesul-verbal seria PF nr. xxxxxx și i-a aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 5 000 lei.

A mai indicat că, la 26 februarie 2018, a depus contestație împotriva procesului-verbal seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018 emis de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții, iar prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis contestația și s-a anulat procesul-verbal enunțat, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

Reclamantul a evidențiat că, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, s-a stabilit faptul atragerii ilegale la răspundere contravențională și sancționării vădit ilegale, cât și a încălcării prezumției nevinovăției.

A invocat că i-a fost încălcat grav dreptul fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenției Europene de a nu fi tras

la răspundere contravențională (penală), contrar prevederilor legislației în vigoare, cât și a prezumției nevinovăției, care cade sub incidența art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În drept, reclamantul Gheorghe Străisteanu și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 45 alin. (1), 383, 384 alin. (2), 441 alin. (2) Cod contravențional, cât și pe cele ale art. 1, 2 alin. (1), 3 alin. (1) lit. d), 7 lit. g), 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) ilegală, a prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil, cât și încasarea de la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții în beneficiul său a sumei de 4500 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea în privința sa a unei sancțiuni contravenționale intenționat ilegale.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu, s-a constatat încălcarea dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, încălcarea prezumției nevinovăției și încălcarea dreptului la un proces echitabil al reclamantului Gheorghe Străisteanu, prin întocmirea procesului – verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018 și aplicarea amenzii în mărime de 5000 lei. S-a încasat, de la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții, în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu, prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel declarată de Agenția pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2020, a fost admisă.

S-a casat hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu a fost respinsă, drept neîntemeiată.

În favoarea acestei soluții, instanța de apel a indicat că persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” a fost atrasă la răspundere contravențională în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx, iar ulterior, în urma contestației depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, a fost anulat procesul-verbal enunțat și decizia de sancționare și s-a încetat procesul contravențional. Însă, cauza dedusă judecătii a fost înaintată de către Gheorghe Străisteanu în calitate de persoană fizică.

În acest context, instanța de apel a decelat că Gheorghe Străisteanu nu are un drept privind repararea prejudiciului, în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, or după cum s-a constatat, procesul-verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018 a vizat doar Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” și nu pe Gheorghe Străisteanu în calitate de persoană fizică.

Mai mult, din procesul-verbal enunțat, și în special, prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se atestă în mod cert

că procesul contravențional a fost intentat pe fapta ilicită imputată Societății cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, iar ulterior, la contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, procesul contravențional în privința Societății cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” a fost încetat.

Din aceste considerente, instanța de control judiciar a considerat că fondul a constatat neîntemeiat că în privința lui Gheorghe Străisteanu a fost intentat de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței procesul contravențional și a tras la răspundere contravențională, prin întocmirea procesului-verbal de contravenție seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018, implicit prin aplicarea acestuia a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă.

Or, după cum s-a constatat, procesul-contravențional a fost intentat în privința Societății cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, a cărei administrator este Gheorghe Străisteanu și deci, Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” a fost atrasă la răspundere contravențională și i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă.

Gheorghe Străisteanu, în calitate de persoană fizică și subiect de drept distinct, nu este îndreptățit la repararea prejudiciului în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Astfel, a statuat instanța de apel, odată ce s-a constatat netemeinicia pretenției de bază a reclamantului/intimatului Gheorghe Străisteanu cu privire la constatarea încălcării dreptului de a nu fi atras ilegal la răspundere contravențională, respectiv urmează a fi respinse și pretențiile accesorii cu privire la constatarea încălcării prezumției nevinovăției, a dreptului la un proces echitabil, cât și repararea prejudiciului moral.

La 02 decembrie 2020, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs, a indicat că decizia instanței de apel din 22 octombrie 2020 este emisă vădit ilegal, instanța de apel neaplicând legea care trebuia aplicată și interpretând în mod eronat legea. Recurentul pretinde că, prin tragerea la răspundere contravențională, i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 53 din Constituție, iar suferințele psihice provocate trebuie compensate prin acordarea unor despăgubiri.

Prin încheierea din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va

admite recursul declarat de Gheorghe Străisteanu și va casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din actele cauzei, rezultă că, la 12 februarie 2018, agentul constator din cadrul Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții a întocmit, în privința lui Gheorghe Străisteanu, procesul-verbal seria PF nr. xxxxxx și i-a aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 5 000 lei.

Conform art. 384 alin.(2) lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În acest sens, prin cererea de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Gheorghe Străisteanu a solicitat constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională (penală), a prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6§1 CEDO, încălcare comisă prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018 și aplicarea amenzii în mărime de 5000 lei, încasarea de la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții în beneficiul său a sumei de 4500 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea în privința sa a unei sancțiuni contravenționale intenționat ilegale.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 16 iulie 2020, corect a ajuns la concluzia privind temeinicia acțiunii în partea constatării încălcării dreptului lui Gheorghe Străisteanu la proces echitabil, de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională, precum și lezarea dreptului acestuia la prezumția de nevinovăție, admise prin întocmirea în privința acestuia, la 12 februarie 2018, a procesului-verbal de contravenție al agentului constator din cadrul Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și sancționarea cu amendă în cuantum de 100 unități convenționale, proces-verbal anulat ulterior, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției (f.d.20-28, vol. I).

Însă, instanța de apel, ca urmare a interpretării și aplicării eronate a normelor de drept, prin decizia din 22 octombrie 2020, a decis, neîntemeiat, casarea

hotărârii primei instanțe, emițând o nouă hotărâre de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corecte referințele primei instanțe la prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece reclamantul solicită compensarea prejudiciului pentru încălcarea drepturilor sale la un proces echitabil, de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională, la prezumția nevinovăției, prin tragerea sa la răspundere contravențională cu aplicarea sancțiunii contravenționale în rezultatul acțiunilor pârâtului Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții - organ împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții.

Colegiul reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx, întocmit la 12 februarie 2018 în privința lui Gheorghe Străisteanu, în baza art. 345 alin.(2) lit. b) Cod contravențional, a fost anulat prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar procesul contravențional a fost încetat din lipsa faptei contravenției.

În această ordine de idei, Colegiul că anularea actelor întocmite în privința reclamantului, demonstrează, inter alia, că la momentul sancționării contravenționale a ultimului, agentul constatator nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, inclusiv circumstanțele care indicau la nevinovăția lui Gheorghe Străisteanu în comiterea faptei imputate și drept consecință Gheorghe Străisteanu eronat a fost sancționat, fiindu-i afectat dreptul la prezumția nevinovăției.

Prezumția nevinovăției este garantată atât de art. 6§2 CEDO, conform căruia orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, cât și de art. 21 al Constituției Republicii Moldova, care statuează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Or, legea afirmă nevinovăția persoanei învinuite de săvârșirea unei infracțiuni fără a condiționa această prezumție de dovedirea unui fapt prezumat.

CtEDO, în hotărârea din 04 octombrie 2007 în cauza Anghel vs România, cererea nr. 28183/03, referitor la aplicabilitatea articolului 6 CEDO, a remarcat faptul că dreptul intern nu califică drept „faptă penală” contravenția pentru care reclamantul a fost sancționat cu amenda, legiuitorul alegând să scoată în afara legii penale unele fapte care au fost săvârșite în împrejurări care conduc la concluzia că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni. Acest fapt nu este însă determinant pentru aplicabilitatea articolului 6 § 1 din

CEDO, întrucât dispozițiile din dreptul intern nu au decât o valoare relativă (Öztürk vs Germania, hotărârea din 21 februarie 1984, seria A, nr. 73, pag. 19, pct. 52). Având în vedere criteriile stabilite în jurisprudența sa constantă în materie (a se vedea, printre altele, Ezech și Connors vs Regatul Unit al Marii Britanii (GC), nr. 39665/98 și 40086/98, pct. 120, CEDO 2003-X), Curtea consideră că, în ciuda naturii pecuniare a sancțiunii aplicate efectiv reclamantului, a cuantumului redus al acesteia și a naturii civile a legii care sancționează contravenția respectivă, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. Având în vedere numărul mare de infracțiuni ușoare, îndeosebi în domeniul circulației rutiere, un stat contractant poate avea motive serioase să-și scutească jurisdicțiile de grija de a le urmări și reprima. Încredințarea acestei sarcini autorităților administrative nu contravine prevederilor Convenției atât timp cât cel în cauză poate să sesizeze un tribunal oferind garanțiile art. 6 CEDO, în legătură cu orice decizie luată astfel împotriva sa (Öztürk vs Germania, hotărârea din 21 februarie 1984).

Tot Curtea, în jurisprudența sa, analizând caracterul „penal” al contravenției, a statuat că o eventuala distincție între contravenții și infracțiuni în legislația internă a statelor semnatare ale Convenției, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art. 6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil.

În contextul dat, Colegiul relevă că în cazul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, care este un remediu intern instituit pentru repararea eventualelor prejudicii cauzate prin lezarea dreptului garantat de art. 6 § 2 CEDO, este necesar de a se conduce de aprecierea dată de CtEDO prin echivalarea faptelor contravenționale cu faptele penale și de a aplica Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, fără anumite diferențieri.

În acest sens, Colegiul apreciază ca fiind pertinente și prevederile art. 5 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, conform cărora orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

În atare circumstanțe, Colegiul precizează că caracterul contravențional al răspunderii angajate reclamantului Gheorghe Străisteanu nu poate servi ca temei de respingere a pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de stat, inclusiv prin lezarea dreptului la prezumția de nevinovăție.

Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată aprecierea instanței de apel precum că Gheorghe Străisteanu nu are un drept privind repararea prejudiciului, în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție seria PF nr. xxxxxx din 12 februarie 2018 a vizat doar Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, și nu pe Gheorghe Străisteanu în calitate de persoană fizică. Prin urmare, Gheorghe Străisteanu, în calitate de persoană fizică și subiect de drept distinct, nu este îndreptățit la repararea prejudiciului în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

În atare circumstanțe, Colegiul reiterează că instanța de apel eronat a interpretat aceste aspecte, or, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, la rubrica „contravenient” este indicat numele lui Gheorghe Străisteanu și subliniată rubrica „persoană cu funcție de răspundere”.

În context, noțiunea și răspunderea persoanei cu funcție de răspundere este reglementată la art. 16 alin. (6) Cod contravențional, legiuitorul încadrând această categorie la categoria de „persoane fizice”, și nicidecum la aceea de „persoană juridică”.

Astfel, Colegiul apreciază ca fiind eronată constatarea instanței de apel cu privire la întocmirea procesului-verbal de contravenție pe persoana juridică „Inima Codrului”.

Conform art. 4 al Constituției Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

În consecință, Colegiul relevă că intentarea procesului contravențional în privința lui Gheorghe Străisteanu și sancționarea acestuia de către agentul constator al Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții sunt acțiuni care, în interpretarea CtEDO în materie penală, îi oferă reclamantului dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului cauzat în rezultatul acestora.

Colegiul reiterează că prima instanță justificat a constatat temeinicia acțiunii în partea constatării încălcării dreptului lui Gheorghe Străisteanu la un proces echitabil, de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională, precum și lezarea dreptului acestuia la prezumția de nevinovăție, admise prin întocmirea în privința acestuia la 12 februarie 2018 a procesului-verbal cu privire la contravenție de către agentului constator din cadrul Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și sancționarea cu amendă în cuantum de 10 unități convenționale, proces-verbal anulat ulterior cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.

În acest sens, Colegiul precizează că argumentele expuse anterior justifică recuperarea parțială a prejudiciului moral în sumă de 1000 de lei, or, unul din criteriile de apreciere a prejudiciului moral este cel al echității, conform căruia, cuantumul despăgubirii trebuie să fie stabilit astfel încât efectul acestuia să fie compensatoriu.

Mai mult ca atât, reclamantul fiind victima acțiunilor contrare prevederilor legale ale organului împuternicit cu examinarea cazurilor cu privire la contravenții, i-au fost cauzate incertitudini, frustrări și stres. Astfel, Colegiul relevă că, la caz, nu doar constatarea încălcării dreptului reclamantului ar constitui o satisfacție morală, fiind necesară și încasarea unei compensații morale în echivalent bănesc, compensație care corect a fost stabilită de prima instanță în sumă de 1000 de lei.

Or, conform art. 1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a

răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material în raport cu circumstanțele cauzei, iar hotărârea primei instanțe este întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul, cu casarea deciziei contestate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Gheorghe Străisteanu.

Se casează decizia din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului și repararea prejudiciului moral.

Se menține hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru. Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Nicolae Craiu